

**A Kúria  
mint felülvizsgálati bíróság  
í t é l e t e**

**Az ügy száma:** Pfv.VII.21.546/2015/10.

**A tanács tagjai:** . Pethőné dr. Kovács Ágnes a tanács elnöke  
. Farkas Attila előadó bíró  
. Osztovits András bíró

**A felperes:**

**A felperes képviselője:** Csányi, Rátkai & Zala Ügyvédi Iroda  
ügyintéző: dr. Zala László ügyvéd

**Az alperes:**

**Az alperes képviselője:** 1000 számú Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr.  
Dantesz Péter ügyvéd

**A per tárgya:** lízingdíj megfizetése

**A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:** alperes

**A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:**

ővárosi Törvényszék 57.Pf.631.845/2015/3.

**Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:**

Budai Központi Kerületi Bíróság 8.P.25.069/2013/4.

**Rendelkező rész**

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 775.030 (hétszázhetvenötezer-harminc) Ft felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 2.869.700 (kétmillió-nyolcszázhatvankilencezer-hétszáz) Ft felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

## **Indokolás**

### **A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás**

- [1] A felperes mint lízingbeadó és a perben nem álló, időközben kényszertörlesztés alá került E Kft. mint lízingbevevő (a továbbiakban: lízingbevevő) között 2007. december 13-án zártvégű pénzügyi lízingszerződések jöttek létre, amelyek alapján a felperes motorcsónakokat adott lízingbe a lízingbevevő részére. A lízingszerződések biztosítására az alperes, a lízingbevevő akkori ügyvezetője 2007. december 13-án készfizető kezességet vállalt.
- [2] A lízingbevevő a lízingdíj fizetésére vonatkozó kötelezettségének maradéktalanul nem tett eleget, ezért a felperes 2009. november 24-én azonnali hatállyal felmondta a lízingszerződéseket. A motorcsónakok egyikét a lízingbevevő a felmondást követően felhívás ellenére sem szolgáltatotta vissza.

### **A kereseti kérelem és az alperes védekezése**

- [3] A felperes keresetében 102.423,23 CHF és 188.593 HUF, valamint mindezek járulékai megfizetésére kérte az alperest kötelezni. Arra hivatkozott, hogy az alperes a készfizető kezességvállalása alapján köteles a lízingbevevő tartozását megfizetni.
- [4] Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Előadta, hogy jogalapjában ésösszegaszerűségében is vitatja a felperes követelését, részletesebb védekezést azonban nem terjesztett elő.

### **Az első- és másodfokú ítélet**

- [5] Az elsőfokú bíróság ítéletében 102.423,23 CHF, valamint 188.593 HUF és mindezek járulékai megfizetésére kötelezte az alperest. Rámutatott, hogy a rendelkezésre álló okiratok szerint az alperes készfizető kezességet vállalt a felperes és a lízingbevevő között létrejött lízingszerződések biztosítására. Érdemi ellenkérelmében az alperes hivatkozott ugyan a szerződések érvénytelenségére ésösszegaszerűségében is vitatta a vele szemben támasztott követelést, a védekezése alapjául szolgáló konkrét tényeket és azok bizonyítékait azonban felhívás ellenére sem adta elő. A felperes által előterjesztett bizonyítékok alapján ezért az alperest a kereset szerint kellett marasztalni.
- [6] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. A jogerős ítélet indokolása szerint az elsőfokú bíróság az első tárgyalást megelőzően, a 2014. január 17-én kézbesített végzésével szabályszerűen, a Pp. 141. § (6) bekezdésére történt figyelmeztetés mellett felhívta az alperest az érdemi ellenkérelme és az annak alapját képező tények és bizonyítékok előterjesztésére. Az alperes azonban - noha erre a

végzés kézhezvételét követően kellő idő állt rendelkezésére - konkrét védekezést nem terjesztett elő, hanem csupán általánosságokra hivatkozott. Az elsőfokú bíróság ezért az alperes Pp. 3. § (3) bekezdése szerinti tájékoztatását és a további bizonyítási eljárás lefolytatását helytállóan mellőzte, és a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megalapozott érdemi döntést hozott. Az alperes az elsőfokú eljárás során nem kifogásolta az elsőfokú bíróság illetékességét sem, így a Pp. 41. § (5) bekezdésének alkalmazására, a per más illetékes bírósághoz való áttételére nem kerülhetett sor.

### **A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem**

- [7] A jogerős ítélet ellen az alperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, amelyben annak hatályon kívül helyezését és elsődlegesen - tartalmilag - az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását, másodlagosan pedig az eljárt bíróságok új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.
- [8] Érvelése szerint a jogerős ítélet sérti az 1997. évi LXXXVI. törvénnyel kihirdetett, a nemzetközi pénzügyi lízingről szóló, Ottawában, 1988. május 28-án kelt UNIDROIT Egyezmény (a továbbiakban: UNIDROIT Egyezmény) 13. cikkét, a Ptk. 274. § (2) bekezdését és 355. §-át, valamint a Pp. 3. § (3) bekezdését és 41. § (5) bekezdését.
- [9] A felperes ugyanis az UNIDROIT Egyezmény 13. cikke és a Ptk. 355. §-a értelmében - mivel a lízingtárgyakat visszavette - a hátralékos lízingdíj és járulékai megfizetésére nem tarthatott igényt, hanem kizárólag kára megtérítését követelhetette. A per során azonban kártérítési igényt nem érvényesített. A kezes helytállási kötelezettsége pedig a kötelezett szerződésszegéséből eredő károk megtérítésére egyébként sem terjed ki. A keresetet ezért el kellett volna utasítani.
- [10] Az alperes arra is hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróságnak - tekintet nélkül arra, hogy csupán általános jellegű érdemi védekezést terjesztett elő - tájékoztatnia kellett volna őt a Pp. 3. § (3) bekezdésében foglaltakról. A bíróság tájékoztatási kötelezettsége ugyanis független az ellenkérelem minőségétől, részletességétől. Az alperes megjegyezte, hogy az elsőfokú eljárás során megtartott tárgyaláson hivatkozott a szerződés érvénytelenségére és határidőt kért az ezzel összefüggő részletes nyilatkozatai megtételére. Az elsőfokú bíróság azonban a tisztességes eljárás elvét megsértve elzárkózott e kérelme teljesítésétől, a tárgyalást megelőzően nem tájékoztatta őt arról, hogy a tárgyaláson mindenre kiterjedő részletes ellenkérelmet kell előterjesztenie.
- [11] Az alperes végül sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem hívta fel a figyelmét arra sem, hogy - miután az illetékességre vonatkozó kikötést a felperes által alkalmazott általános szerződési feltételek rögzítették - a Pp. 41. § (5) bekezdése alapján kérhette

volna a per más illetékes bírósághoz történő áttételét.

- [12] A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult. Álláspontja szerint a jogerős ítélet nem ütközik a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokba.

### **A Kúria döntése és jogi indokai**

- [13] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [14] A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelem keretei között bírálta felül, és megállapította, hogy a támadott határozat nem sérti a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat.
- [15] Az eljárási szabályok megsértése a Pp. 275. § (3)-(4) bekezdéseiből következően kizárólag akkor adhat alapot a felülvizsgálati kérelemmel támadott jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére, ha lényegesen kihatott az ügy érdemi elbírálására. Ilyen eljárási szabálysértést azonban a perben eljáró bíróságok nem követtek el.
- [16] A Pp. 41. § (1) bekezdése lehetővé teszi, hogy a felek vagyoni jogi ügyek tekintetében a felmerült jogvitájukra vagy a meghatározott jogviszonyból eredő jövőbeli jogvitájuk esetére kikössék valamelyik bíróság illetékességét. Ha azonban az illetékességi kikötés az általános szerződési feltételek között szerepel, a kikötött bíróságnak a Pp. 41. § (5) bekezdése alapján az alperes - legkésőbb az első tárgyaláson előterjesztett - kérelmére a pert át kell tennie az alperes által megjelölt, a Pp. 29-40. §-ai szerinti illetékes bírósághoz tárgyalás és elbírálás végett.
- [17] Fogyasztói szerződések esetében a bíróságnak a fogyasztói szerződés érvényességével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 2/2011. (XII. 12.) PK vélemény 5.a. pontja szerint már a tárgyalás előkészítésének szakaszában hivatalból vizsgálnia kell, hogy az általános szerződési feltételekben rögzített illetékességi kikötés a fogyasztóval szerződő fél székhelyéhez vagy lakóhelyéhez igazodik-e, és ha igen, határidő tűzésével fel kell hívnia az alperest, hogy a kikötés tisztességtelenségére kíván-e hivatkozni, kéri-e a per áttételét. Fogyasztóinak nem minősülő szerződés esetén viszont a bíróságot ilyen felhívási, tájékoztatási kötelezettség nem terheli.
- [18] A rendelkezésre álló peres iratok szerint a perbeli, a felperes és a lízingbevevő gazdasági társaság között motorcsónakok lízingbevétele érdekében létrejött zártvégű pénzügyi lízingszerződések a Ptk. 685. § e) pontja értelmében nem tartoznak a fogyasztói szerződések körébe. Ebből eredően a lízingszerződések biztosítására a lízingbevevő ügyvezetője, az alperes által a felperessel kötött kezességi szerződés sem minősül fogyasztói szerződésnek. Így - noha az elsőfokú bíróság illetékességének kikötéséről a felperes általános szerződési feltételnek minősülő [Ptk. 205/A. § (1) bekezdés], a kezességi szerződés 13. pontja alapján a szerződés részét képező üzletszabályzata 21.4. pontja rendelkezik - az elsőfokú bíróságnak nem kellett az alperest a Pp.

41. § (5) bekezdésében foglaltakról külön tájékoztatnia. Az alperes pedig az elsőfokú eljárás során nem vitásan nem kérte a Pp. 41. § (5) bekezdése alapján a per más illetékes bírósághoz való áttételét. Az elsőfokú bíróság eljárását mindezekre figyelemmel az alperes a felülvizsgálati kérelmében megalapozatlanul kifogásolta.

- [19] A Pp. 3. § (3) bekezdése alapján a bíróságnak a per hatékony tárgyalása érdekében a jogvita eldöntése szempontjából releváns, vitatott, bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről és a bizonyítás elmaradásának, illetve sikertelenségének következményeiről kell a feleket tájékoztatnia. A per eldöntéséhez szükséges, bizonyításra szoruló tények körét, vagyis a jogvita kereteit a felperes keresete és az alperes érdemi ellenkérelme határozzák meg. A felperesnek ugyanis keresetlevelében a Pp. 121. § (1) bekezdés c) pontja értelmében elő kell adnia az érvényesíteni kívánt jogot, az annak alapjául szolgáló tényeket és azok bizonyítékait, az alperesnek pedig a Pp. 139. §-a szerint elő kell terjesztenie ellenkérelmét az annak alapjául szolgáló tényekkel és ezek bizonyítékaival együtt.
- [20] Az elsőfokú bíróság - a felülvizsgálati kérelemben előadottakkal ellentétben - már az elsőfokú tárgyalást megelőzően, a 2014. január 12-én kelt és az alperes részére 2014. január 27-én kézbesített 2. sorszámú végzésével felhívta a feleket, köztük az alperest a Pp. 141. § (6) bekezdésére figyelmeztetéssel, hogy a per eldöntéséhez szükséges tényeket és azok bizonyítékait 15 napon belül, de legkésőbb a tárgyaláson adják elő. Az alperes ezt követően a 2014. május 27-én megtartott tárgyaláson bejelentette, hogy jogi képviselő közreműködésével 1 hónapja készül a tárgyalásra, érdemi védekezése megfogalmazására. Ehhez képest azonban - noha az elsőfokú bíróság a tárgyaláson is több ízben tájékoztatta arról, hogy hogyan, milyen tartalmi kellékekkel adhatja elő konkrét védekezését - csupán általános tartalmú érdemi ellenkérelmet terjesztett elő.
- [21] Az alperes nyilatkozataira figyelemmel a tárgyalás elhalasztására, további bizonyítási eljárás lefolytatására nem volt szükség, az általános tartalmú védekezéshez kapcsolódóan pedig az elsőfokú bíróság - a tárgyalás jegyzőkönyvéből kitűnően - maradéktalanul eleget tett a Pp. 3. § (3) bekezdése szerinti tájékoztatási kötelezettségének. Az alperest tehát a per tárgyalása, illetve a Pp. 3. § (3) bekezdésének alkalmazása során joghátrány - állításával ellentétben - nem érte.
- [22] Az ügy érdemével kapcsolatban az alperes megalapozatlanul hivatkozott az UNIDROIT Egyezmény megsértésére is. Az Egyezmény rendelkezéseit ugyanis - 3 cikkéből kitűnően - azokra a nemzetközi pénzügyi lízingügyletekre kell alkalmazni, amelyek esetében a szerződő felek, a lízingbeadó és a lízingbevevő telephelye különböző államokban található. A felperes és a lízingbevevő viszont a perbeli lízingszerződések megkötésekor egyaránt magyarországi székhelyű (telephelyű) gazdasági társaságok voltak, jogviszonyukra ezért az UNIDROIT Egyezmény szabályai nem

irányadóak.

- [23] A készfizető kezes alperes helytállási kötelezettségének terjedelmét - a Ptk. 200. § (1) bekezdésében foglaltakra is figyelemmel - a közte és a felperes között létrejött kezességi szerződés 2. pontja határozta meg. E szerint az alperes teljes és korlátlan készfizető kezességet vállalt a lízingbevevőnek a lízingszerződések alapján a felperessel szemben fennálló és a jövőben keletkező valamennyi kötelezettsége tekintetében, ideértve - többek között - az ügyleti és késedelmi kamatokat, a kezelési költséget, az előtörlesztési díjat és a lízingszerződéssel kapcsolatos bármely egyéb díjat és költséget, továbbá a követelések érvényesítésével kapcsolatos perköltséget és végrehajtási költséget is.
- [24] A lízingszerződések azonnali hatályú felmondása vagy egyéb okból bekövetkező idő előtti megszűnése esetében a lízingbevevőt a perbeli lízingszerződések részét képező felperesi üzletszabályzat 8.6.c. pontja és 13.6. pontja értelmében a hátralékos lízingdíjak, a késedelmi kamatok, a fennálló tőkekintlevőség, az egyéb felmerült költségek, díjak és a lezárási díj, illetőleg a lízingtárgyak értékesítéséből származó bevétel és egyéb megtérülés különbözetének megfizetése terhelte. Erre a követelésre az alperes kötelezettsége a kezességi szerződés 2. pontjának egyértelmű rendelkezése szerint kétséget kizáróan kiterjed. A kezesség terjedelme ugyanis a Ptk. 273. § (1) bekezdése értelmében alapvetően a főkötelezettség mindenkor terjedelméhez igazodik. Ez akkor is így van, ha a főkötelezettség a kötelezett szerződésszegése folytán kártérítésbe fordul át. A kezességi szerződés rendeltetése ugyanis éppen az, hogy a jogosult számára a kötelezett nemteljesítése esetére biztosítékot nyújtson. Az eredeti kötelmi szolgáltatás helyett követelt kártérítésre tehát a kezes helytállási kötelezettsége kiterjed (Leszkoven László: A kezességi szerződés. Miskolc, 2009. 31-33. o.). Az ügyben eljáró bíróságok mindezekre figyelemmel jogszabálysértés nélkül kötelezték az alperest a lízingbevevő tartozásának megfizetésére.
- [25] A kifejtettek értelmében a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

## **Záró rész**

- [26] Az alperes a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes felülvizsgálati eljárási költségét megfizetni. A felperest megillető ügyvédi munkadíj ÁFA-t is magában foglaló összegét a Kúria a kifejtett jogi képviselési tevékenység és a pertárgyérték mérlegelésével a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdése alapján a csatolt ügyvédi megbízási szerződésben foglaltaktól eltérően állapította meg.
- [27] Az alperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték összegét a költségmentesség

alkalmazásáról a bírósági eljárásban tárgyú 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

[28] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2016. szeptember 6.

Dr. Pethőné dr. Kovács Ágnes s.k. a tanács elnöke, Dr. Farkas Attila s.k. előadó bíró, Dr. Osztovits András s.k. bíró

A kiadmány hitelével: